

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU-01523/17-2

Vážená paní

Praha 13. března 2017

Vážená paní,

k Vaším dotazům, obdrženým dne 20. ledna 2017, týkajících se Nebankovního registru klientských informací („NRKI“) a jím zpracovávaných osobních údajů, Vám sděluji:

Od 1. února 2016 je základní právní úpravou vedení informačních databází o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele ustanovení § 20z zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, které bylo přijato zákonodárcem s úmyslem právně upravit možnosti vedení a využití těchto databází a to i s ohledem na zpracování osobních údajů spotřebitelů, jehož charakter může mít pro spotřebitele i výrazné negativní právní účinky.

Část pátá zákona o ochraně spotřebitelů, do které spadá § 20z dost. 1 zákona o ochraně spotřebitele, umožňuje prodávajícím, kterým vůči spotřebitelům vznikají pohledávky z úvěrů nebo jiné pohledávky na dlouhodobé nebo opětovné plnění, se vzájemně informovat o identifikačních údajích spotřebitelů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě, platební morálce a důvěryhodnosti spotřebitelů, a to i v případě, kdy je jim podle jiného zákona uložena povinnost mlčenlivosti. Zároveň ustanovení § 20za zákona o ochraně spotřebitele stanovuje, že ustanovení páté části se použijí rovněž na vztahy vzniklé v rámci podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti spotřebitele.

Ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, umožňuje osobám oprávněným poskytovat spotřebitelský úvěr vzájemně se informovat o údajích o dlužích, které vypovídají o úvěruschopnosti spotřebitele, prostřednictvím datové abázy spravované právnickou osobou, která splňuje podmínky vyjmenované v § 88 odst. 1 pod písmeny a) až f) zákona o spotřebitelském úvěru. Lze dovodovat, že takovou databází je myšlena právě informační databáze o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele, která je založena a vedena na základě § 20z zákona o ochraně spotřebitele. Je nutné poznamenat, že ustanovení § 88 zákona o spotřebitelském úvěru je jakýmsi vyústěním pro plnění podmínky stanovené v § 86 zákona o spotřebitelském úvěru, který nově pro podnikatele poskytující spotřebitelský úvěr, stanovuje povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele, k čemuž má sloužit právě i možnost posuzovat údaje z databáze umožňující posoudit úvěruschopnost spotřebitele.

Jinými slovy, zákon o spotřebitelském úvěru dle mého názoru nekonstituuje nové možnosti vedení informačních databází o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele, pouze stanovuje podmínky, jaké informační databáze lze pro účely posouzení úvěruschopnosti spotřebitele využít (o tom svědčí i nadpis ustanovení § 88 zákona o spotřebitelském úvěru, který zní:

získávání informací z databázi) a zároveň tedy stanovuje oprávnění takové informační databáze využít.

Daná ustanovení tak umožňují v současné době za dodržení zákony stanovených podmínek získávat, sdílet a využívat některé informace bez souhlasu spotřebitelů (subjektu údajů), vzhledem k existenci zákonem stanoveného právního důvodu pro danou činnost.

Pokud jde o zpracování rodných čísel pro účely § 20z zákona o ochraně spotřebitele, resp. § 88 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, je nutné zmínit, že rodné číslo v rámci informační databáze o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele lze zpracovávat jen v intencích § 20z odst. 5 zákona o ochraně spotřebitele.¹ Je tak na provozovateli informační databáze o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele, aby zajistil soulad s tímto ustanovením. Využívání rodného čísla, jako kvazi citlivého údaje, nelze bezdůvodně rozšiřovat nad rámec stanovený zákonem č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů.²

Právní úprava neobsahuje ustanovení, které by upravovalo vztah mezi registry BRKI a NRKI. Jde o dvě samostatné informační klientské databáze, řídící se odlišnými právními předpisy, avšak některé subjekty mohou být členy obou registrů. Z právní úpravy plyne, že bankovním subjektům může svědčit možnost účastnit se jak registru BRKI tak NRKI, avšak nebankovní poskytovatelé úvěrů nemohou být účastni registru BRKI, který je dostupný jen bankovním subjektům. Proto pokud by mělo docházet ke sdílení údajů mezi oběma registry, byl by nutný jasný zákonný právní důvod. Danou právní úpravu, která je veřejnoprávní, lze považovat za kogentní, tudíž nelze předpokládat, že je možné se od právní úpravy stanovené zákonodárcem odchýlit souhlasem subjektu údajů a vůbec uvažovat o „spojení“ obou registrů na základě souhlasu subjektu údajů.

Proto ani nedoporučuji, jak uvádíte v bodě 6 Vašeho dotazu, zajišťovat souhlas subjektu údajů po nezbytnou dobu pro technické nastavení systémů a procesů a související dokumentace, vzhledem k svědčícímu právnímu důvodu zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů pro vedení určitých informací v informační databázi o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele. Navíc je nutné brát zřetel na skutečnost, že souhlas je dobrovolný a odvolatelný. Nelze ani opominout, že nový právní rámec Obecné nařízení o ochraně osobních údajů přinese zpřesnění náležitostí souhlasu a zároveň klade zvýšené nároky na jeho udělení. Viz článek 7 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s bodem 171 Preambule Obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

Pokud by uživatelé BRKI a NRKI po určitou dobu používali pro vedení subjektu údajů v informační databázi o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele souhlas subjektu údajů, tak jak se dotazujete, bylo by nutné též akceptovat jeho odvolání, čímž by (Vaším výkladem) došlo k pozbytí právního důvodu zpracování a provozovatel takovéto informační databáze by byl povinen údaj odstranit, protože by nedisponoval právním důvodem zpracování osobních údajů subjektu údajů.

Jak již bylo zmíněno, od 1. února 2016 je vedení informačních databází o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele upraveno v ustanovení § 20z zákona o ochraně spotřebitele, které oproti předchozímu stavu představuje právem stanovený právní důvod zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, přičemž do účinnosti tohoto ustanovení byl právním důvodem vedení osobních údajů subjektu údajů v informačních databázích o bonitě a důvěryhodnosti spotřebitele jeho souhlas. Pokud jde o otázku kontinuity zpracovávaných

---

¹ Při výměně informací a při zpracování dat v registru jsou prodávající a provozovatelé oprávněni používat rodné číslo spotřebitele, pokud ho prodávající oprávněně získal.

² Ustanovení § 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb.: Rodné číslo je oprávněna užívat nebo rozhodovat o jeho využívání v mezích stanovených zákonem výlučně fyzická osoba, které bylo rodné číslo přiděleno, nebo její zákonný zástupce; jinak lze rodné číslo využívat jen v případech stanovených v § 13c tohoto zákona.

údajů, lze konstatovat, že na to odpovídá bod 3 článku II zákona č. 378/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Toto ustanovení stanovuje, že v informačních databázích obsahujících údaje spotřebitelů a případně dalších subjektů o záležitostech, které vypovídají o jejich bonitě a důvěryhodnosti, pokud bylo příslušné zpracování osobních údajů registrováno u Úřadu pro ochranu osobních údajů před účinností tohoto zákona, lze po dni nabytí účinnosti tohoto zákona zpracovávat údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem bez jejich souhlasu. Provozovatel, který takovou informační databázi vede a hodlá dále zpracovávat údaje spotřebitelů a případně dalších subjektů bez jejich souhlasu, je povinen databázi přizpůsobit úpravě tohoto zákona týkající se registrů do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

S pozdravem

JUDr. Jiří Žůrek
ředitel odboru pro styk s veřejností
(podepsáno elektronicky)